

Suuri kutsu Joh. 7:25-39

25. Silloin jotkut jerusalemlaiset sanoivat: "Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaakseen?"

26. Tuossa hän nyt puhuu julkisesti, eivätkä he sano hänelle mitään. Ovatkohan hallitusmiehet tosiaan saaneet selville, että hän on Kristus?

27. Tästä miehestä me kuitenkin tiedämme, mistä hän on lähtöisin, mutta kun Kristus tulee, ei kukaan tiedä, mistä hän on lähtöisin."

28. Opettaessaan temppelissä Jeesus huusi kovalla äänellä: "Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen lähtöisin. En minä ole tullut omasta aloitteestani, vaan minut on lähettänyt hän, joka on luotettava, ja häntä te ette tunne.

29. Minä tunnen hänet, koska tulen hänen luotaan, ja hän on minut lähettänyt."

30. Niin he halusivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

31. Monet kansasta kuitenkin uskoivat häneen ja sanoivat: "Kun Kristus tulee, tuskinpa hän tekee enemmän tunnustekoja kuin tämä on tehnyt."

32. Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän Jeesuksesta. Silloin ylipapit ja fariseukset

lähettivät temppelipalvelijoita pidättämään hänet.

33. Mutta Jeesus sanoi: "Vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne ja sitten menen pois hänen luokseen, joka on minut lähettänyt.

34. Silloin te etsitte minua ettekä löydä, ja sinne, missä minä olen, te ette voi tulla."

35. Niin juutalaiset sanoivat toisilleen: "Minne tämä mies aikoo mennä, niin ettemme löydä häntä? Ei kai hän aio mennä niiden luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskuudessa, ja opettaa kreikkalaisia?"

36. Mitä hän tarkoittaa sanoessaan: 'Te etsitte minua ettekä löydä' ja 'Sinne, missä minä olen, te ette voi tulla'?"

37. Juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus nousi seisomaan ja huusi: "Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon.

38. Joka uskoo minuun, niin kuin Raamatussa sanotaan, hänen sisimmästään juoksevat elävän veden virrat."

39. Tämän hän sanoi Hengestä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesusta ei ollut vielä kirjastettu.

Mitä Sinä janoat?

Mitä Sinä syvimmin kaipaat elämääsi? Millainen on sydämesi jano? Mikä voisi sen janon tyydyttää? Tekstimme johtaa meidät Jeesuksen suureen kutsuun tulla Hänen luokseen juomaan elävää vettä. Hän lupaa suunnattoman lahjan Sinunkin elämääsi, jos tulet ja juot.

Kiista Jeesuksesta

Olemme edelleen lehtimajan juhlassa Jerusalemissa, joka kiehui kiistaa Jeesuksen persoonasta samalla kun kansan johto mietti ankarasti, miten pääsisivät Jeesuksesta eroon. Kansan johtajat eivät näyttäneet ryhtyvän mihinkään toimenpiteisiin ottaakseen Jeesuksen kiinni, vaikka Hän oli julkisesti keskellä Jerusalemiä. Asia herätti kyselyä tavallisessa kansassa, joka tiesi johtajien päätöksestä surmata hänet:

"Eikö tämä ole se, jonka he halusivat tappaa? Hän puhuu kuitenkin vapaasti, eivätkä he sano hänelle mitään."

He yrittivät hahmottaa syytä tilanteeseen:

"Ovatkohan hallitusmiehet tosiaan saaneet tietoonsa, että tämä on Kristus?"

Mutta kansa hylkäsi välittömästi oman selitysmallinsa:

"Me kuitenkin tiedämme, mistä tämä on kotoisin. Kun Kristus tulee, kukaan ei tiedä, mistä hän on."

Tuon ajan kansanomainen ja rabbien laajasti opettama käsitys oli, että Messias ilmestyisi yllättäen eikä kukaan tietäisi, mistä Hän tulee. Käsitys perustui ilmeisesti Jesajan kirjan 53:8 väärinymmärrykseen. Koska he kuvittelivat tuntevansa Jeesuksen alkuperän, he hylkäsivät oman ajatuksensa.

Tunnetko Kristuksen?

Jeesus tiesi kansan hämmennyksen ja puheen. Siksi Hän keskeytti heidät huutamalla tempelissä. Sana "huutaa" on voimakas ja kuvaa puhetta vahvassa paineessa ja syvän tunnelatauksen vallassa. Jeesuksen huudossa oli voimakas protesti:

"Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen."

Tarkoittiko Jeesus kirjaimellisesti tätä vai oliko kysymys ironiasta "Tekö muka tietäisitte, mistä minä tulen!" jääköön avoimeksi. Ehkä molemmat puolet olivat mukana. Mutta tämä ei ollut vielä koko vastaus:

"Minä en ole tullut omasta tahdostani, vaan hän, joka on minut lähettänyt, on oikea lähettäjä, ja häntä te ette tunne. Minä tunnen hänet, sillä minä olen hänestä, ja hän on minut lähettänyt." Ratkaisevaa ei ollut tunsivatko ihmiset Jeesuksen vai eivät, vaan se, etteivät he tunteneet Jumalaa. Sen sijaan Jeesus tunsii Jumalan, koska Hän oli Jumalasta.

Jeesuksen huuto lisäsi kansan murhanhimoa:

"Heillä oli halu ottaa Jeesus kiinni."

Heidän mielestään Jeesus pilkkasi Jumalaa, sillä he ymmärsivät Jeesuksen väitteiden sisällön, vaikka eivät niitä hyväksyneetkään.

Jumalan käden varjeluksessa

Mutta johtajat eivät kyenneet ottamaan Jeesusta kiinni. Miksi eivät?

"Kukaan ei kuitenkaan käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut."

Vastaus paljastaa syvimmän totuuden Herran olemuksesta, läsnäolosta ja toiminnasta. Vaikka johtajat olisivat halunneet tappa Hänet ja vaikka kansa olisi ollut valmis ottamaan Hänet kiinni viedäkseen Hänet tuomittavaksi jumalanpilkasta, Jumalan varjeleva voima ympäröi Jeesuksen niin, etteivät he kyenneet nostamaan sormeaan Jeesusta vastaan. Kysymys ei ollut poliittisesta laskelmoinnista tai muista luonnollisista syistä. Silloin kuin johtajat olisivat halunneet vangita Jeesuksen, he eivät milloinkaan onnistuneet. Mutta kun hetki tuli, Jeesus vangittiin vaikka johtajat olivat nimen omaan päättäneet, että se ei saisi tapahtua pääsiäisjuhlan aikana.

Jeesuksen sanat vaikuttivat kansassa myös uskoa, joka ilmeni kyselynä:

"Kun Kristus tulee, tehneekö hän enemmän tunnustekoja kuin tämä on tehnyt?"

Kun fariseukset kuuluivat tällaista puhetta, heille tuli hätä käteen. He kääntyivät uskonnollis-poliittisen johdon puoleen ja tehtiin nopea:

"Ylipapit ja fariseukset lähettivät palvelijoita pidättämään hänet."

Kysymys oli virallisesta toimenpiteestä.

Kun Jeesus näki pidättäjien tulevan, Hän sanoi:

"Minä olen vielä vähän aikaa teidän parissanne. Sitten minä menen pois lähettäjäni luo. Silloin te etsitte minua, mutta ette löydä. Missä minä olen, sinne te ette voi tulla."

Sanojen merkitys paljastuu vasta tarkastelemalla kreikan kielen verbimuotoja. Lauseessa *"Minä olen vielä vähän aikaa teidän parissanne,"* kysymys on preesensistä. Olen täällä te lähetetyt, mutta en omalla arvovallallani. Vähän ajan kuluttua menen takaisin Lähettäjäni luo (futuuri). Jeesus ei kertonut heille milloin. Hän ei kertonut myöskään millä tavalla. Hän sanoi vain, että olen nyt täällä Lähettäjäni asettaman ohjelman mukaisesti. Te tulette etsimään minua (futuuri). Mutta lopuksi tuleekin preesens: *"Missä minä olen, sinne te ette voi tulla."*

Kysymys ei ollut siis tulevasta, vaan siitä, että Jeesusta vangitsemaan lähetetyt eivät kykenisi tulemaan siihen, missä Hän juuri silloin oli. Jeesus puhui taivaallisesta tietoisuudesta käsin Häntä pidättämään lähetetyille viranomaisille. Jeesus julisti heille, että he eivät kykenisi tekemään Hänelle mitään, eivät kykenisi lähestymään Häntä. Sanoissa oli valtava majesteettillisuus. Vasta kun Jumalan suunnittelema aika tulee, minut voidaan

vangita. Siihen asti kaikki yritykset ovat turhia. Eivätkä he pidättäneet Häntä. He kuuntelivat Jeesusta ja palasivat lähettäjiensä luo tyhjin käsin. He perustelivat sitä, miksi eivät ottaneet Jeesusta kiinni:

"Kukaan ihminen ei ole koskaan puhunut niin kuin se mies puhuu."

Me menimme vangitsemaan Häntä, mutta Hän vangitsi meidät sanoillaan. Hän halvaanuttu meidät puheensa majesteetilla.

Rajun ulkoisen paineen ja vihamielisyyden keskellä Jeesus kulki majesteetillisesti viimeiset kuusi kuukautta tietään. Hän ei ollut olosuhteiden eikä ihmisten vihan uhri. Hän oli lihaan tullut Sana, Jumalan Poika, jolla oli kaikki valta ja iankaikkinen majesteetti. Jeesuksen valta vaikutti ja vaikuttaa Hänen sanojensa kautta.

Lehtimajajuhla

Luvun alkuosa on valmistusta lehtimajajuhlissa Jeesuksen esittämään suureen kutsuun. Jeesuksen suhde eri Vanhan testamentin juhliin on mielenkiintoinen aihe. Jeesus tuli täyttämään Vanhassa liitossa määrättyjen juhlien syvimmän merkityksen. Pääsiäisjuhla viittasi täyttymykseensä ristillä. Hellunta Pyhän Hengen vuodattamiseen.

Nyt Jeesus osoittaa, miten Hän on myös lehtimajajuhlan varsinainen sisältö. Lehtimajajuhla, joka alkoi ja loppui sapattina, kuvaa Jumalan kansan tulevaa lepoa. Samoin kuin sapatti on lepopäivä viikon lopulla, niin tämä juhla oli vuodessa erityinen ilojuhla. Sen tarkoituksena oli samalla kertaa muistuttaa menneistä murheen ajoista Egyptissä ja viitata tulevaan lepoon Jumalan valtakunnassa.

Lehtimajajuhlan jokaisena seitsemänä päivänä pappien juhlallinen saattue kantoi kulta-astioissa Siloan lammikosta tai Kidronin purosta vettä temppeliin. Se vuodatettiin kansan läsnä ollessa juomauhriksi Jumalalle. Kulkue lauloi psalmeja vettä noutaessaan. Veden kantaminen muistutti siitä, että Jumala oli erämaavaelluksen aikana huolehtinut kansansa tarpeista antamalla vettä kalliosta. Mutta asiaan liittyi myös lupaus hengellisistä elämän veden virroista, jotka herättävät erämaan kukkaan.

Juhlan viimeisenä päivänä, joka oli siis sapatti, tätä veden haku kulkuetta ei ollut. Sillä oli syvä merkitys. Ensinnäkin se muistutti siitä, että kansa oli päässyt erämaasta perille luvattuun maahan, joka ei ollut enää erämaa vaan "maa, joka vuosi maitoa ja mettä". Siellä ei tarvittu enää erityisjärjestelyä veden saannin takaamiseen. Samalla se oli muistutus siitä, että lupaus hengellisen virvoituksen ja yltäkylläisyyden ajasta oli vielä täyttymättä.

Suuri kutsu

Tätä taustaa vasten ihmiset tajusivat, että Jeesuksen nousemisessa seisomaan ja huutamisessa temppeliin kokoontuneelle kansalle oli erityismerkitys. Hän huusi toden näköisesti juuri sinä hetkenä, jona kansa täydellisen hiljaisuuden vallitessa oli syntiuhrien uuraamisen jälkeen kumartuneena rukoukseen.

Juhlan viimeisenä suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi sanoen: *"Jos joku janoaa, tulokoon minun luokseni ja juokoon. Joka uskoo minuun sillä tavalla kuin Raamattu sanoo, hänen sisimmästään on juokseva elävän veden virtoja."*

Johannes sanoo: *"Jeesus seisoi ja huusi."*

Juutalainen perinne edellytti, että opettaminen tapahtui istualta. Nyt Jeesus seisoo ja ottaa airueen, uutisen kuuluttajan asennon. Sanaan "huusi" sisältyy jälleen ei vain voimakas ääni, joka oli tarkoitettu jokaisen kuultavaksi, vaan myös vahva tunnelataus. Jeesus haluamalla haluaa ihmisten tulevan luokseen juomaan.

Jakeessa 39 Johannes antaa selityksen:

"Hän sanoi tämän Hengestä, jonka häneen uskovat tulivat saamaan. Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu."

Tämän selityksen antaessaan Johannes katseli tapahtumaa Jeesuksen ylösnousemuk- sen, taivaaseen astumisen ja Pyhän Hengen vuodattamisen jälkeisestä ajankohdasta käsin. Opetuslapsetkaan eivät tuon huudon kuullessaan vielä sitä ymmärtäneet. Mutta sanat kertovat sen, mikä Jeesuksen sydämellä oli noita ihmisiä kohtaan, jotka olivat niin ajallisen ja tämän puoleisen sitomia, etteivät ymmärtäneet Hänen puhettaan hengellises- tä todellisuudesta ja Hänen kutsuaan siihen. Jeesus tiesi, että vasta Pyhän Hengen avaamin silmin ihmiset tulisivat käsittämään Hänen kutsunsa merkityksen. Mutta kutsu on voimassa. Kutsun lupaus toteutuu, kun ihminen saa sydämeensä Pyhän Hengen, uu- den elämän ja uuden sydämen.

Johannes selittää myös, miksi Pyhää Henkeä ei voitu tällä uudella tavalla antaa vielä, vaikka Jeesus tämän ennakoivan kutsunsa esittikin. *"Jeesus ei vielä ollut kirkastettu."* Myöhemmin kun kreikkalaiset halusivat nähdä Jeesuksen, Jeesus sanoi:

"Hetki on tullut, että Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti minä sanon teille: jos vehnän- jyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää yksin. Mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sa- don."

Jeesus viittasi kirkastumisellaan ristiin. Johannes viittaa selityksessään samaan ristiin ja ylösnousemukseen kuin Jeesuskin. Pyhää Henkeä ei voitu vuodattaa muuta kuin sovite- tun ihmissuvun ylle. Silti Jeesus lausui kutsunsa, jonka todellinen merkitys paljastui Hä- nen ristinsä ja ylösnousemuksensa hedelmänä vuodatetussa Pyhässä Hengessä.

Jos joku janoaa

Kutsussaan Jeesus lausui kaksi erillistä asiaa, jotka Hän kuitenkin liitti toisiinsa. Ensim- mäinen oli:

"Jos joku janoaa, tulkoon minun luokseni ja juokoon."

Kutsu on universaali, se kohdistuu jokaiseen ihmiseen, se ei sulje ketään ulkopuolelleen. Sanaan "jano" ei myöskään liity mitään rajoittavaa määrettä. Oli jano sitten hengellistä köyhyyttä, puhtautta kaipaavaa, voimaa ikävöivää tai tunne-elämän tyhjyyttä, laadulla ei ole merkitystä. Kaikella tavalla tuskaisille ja janoisille, ahdistetuille ja puutteellisille kuu- luu sama kutsu. "Jos joku janoaa", oli se millaista janoa tahansa, "tulkoon minun luokse- ni ja juokoon." Jeesus lupaa, että Hän kykenee sammuttamaan millaisen janon tahansa.

Kutsu kohdistuu yksilöön. Siinä on vain Jeesus ja janoinen ihminen. Kutsu ei koske jouk- koa eikä ryhmää, vaan jokaista yksityistä ihmistä, vaikka kutsun kuulijoita oli paikalla tu- hansittain. Jeesus ja minä. Mitä minä janoan? Mikä sieluni syvimmässä huutaa puutet- taan? Kristus kutsui silloin ja kutsuu tänään luokseen ja lupaa tyydyttää janoni.

Lähteeksi

Kutsun jälkiosa ei jää enää puhtaasti persoonalliselle tasolle, vaan koskettaa kaikkia ympä- rilläni olijoitakin:

"Joka uskoo minuun" - se, joka kuulee kutsuni ja noudattaa sitä - "sillä tavalla kuin Raa- mattu sanoo, hänen sisimmästään on juokseva elävän veden virtoja." Elävä vesi, jonka Jeesus antaa ei koskaan jää vain saajan omaisuudeksi. Sen vaikutus leviää ympärille ehkä useammalle kuin osaamme aavistaakaan. Kaikki ne virrat, jotka vuotavat alttarilta, niin kuin asiaa kuvaa Hesekiel, synnyttävät elämää kaikkialle, mihin ne ulottuvat.

Lehtimajan juhla viittasi viime kädessä kansan pääsyyn perille lopulliseen lepoonsa. Se oli siis myös lupaus taivaasta. Mutta Ilmestyskirja kuvaa taivaan juuri sellaisena todelli- suutena, jossa Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta vuotaa elämän veden virta kirkkaana

kuin kristalli. Tuo elämää jakava Pyhän Hengen virta on taivaallisen rakkauden ihmeellinen olemus.

Jeesuksen kutsuu kuuluvaa kahta lausetta ei saa eikä voi erottaa toisistaan. Kukaan ei voi ohittaa ensimmäistä päästäkseen toiseen. Niin kauan kuin olen janoissani, en kykene kenkään toisenkaan janoa sammuttamaan. Kristus on kakki mitä tarvitsen. Hänessä on enemmän kuin kaikki. Hänessä on ylipursuava elämä, joka sammuttaa janon ja täyttää sielun ja sieluja.

Juuri tämän kutsun kuulivat nuo miehet, jotka oli lähetetty pidättämään Jeesusta. Juuri niissä he tajusivat sellaista, mitä he kuvailivat:

"Kukaan ihminen ei ole koskaan puhunut niin kuin se mies puhuu."

Kutsu janoisille

Tänäinkin Jeesus huutaa ja kutsuu juuri Sinua luokseen. Kysymys on Jeesuksen kutsusta, joka etsii sitä yhtä, jolla on jano ja toisaalta jokaista, jolla on jano. Yhtään ainoa janoista ei kutsu sulje pois. Se on laaja-alainen kutsu.

Onko Sinulla kaipausta Jumalan puoleen? Oletko halukas pääsemään eroon jostain synnistä? Oletko huolissasi siitä, miten pääsisit taivaaseen? Kaipaako rauhaa, jonka vain Jeesus antaa? Kaipaako puhtautta, pyhyyttä? Haluatko tulla paremmaksi?

Mikä kaipauksesi sitten lieneekin, kutsu: "Tule Jeesuksen luo!" kuuluu Sinulle.

Toisaalta kutsu on kuitenkin kapea-alainen. Se koskee vain niitä, jotka ovat janoisia. Monia kutsutaan, mutta he kulkevat silti kutsun ohi. Omatunto nukuksissa he etsivät vain tämän ajan etuja ja hyvää. Hengellisesti janoisia ei ole joka oksalla. Kutsu on kuitenkin selkeä. Jokainen janoinen tietää sitä myös olevansa, joskus tietoisuus on jopa tuskallisen voimakas.

Jeesus ei tyydy esittämään kutsuaan vain kerran. Hän toistaa sitä Sanan julistajien suun kautta. Jeesus on kohdattavissa tänään. Voit tulla Hänen luokseen nyt. Rukous vie Sinut Hänen luokseen, huokaus saavuttaa Hänet. Käy Jeesuksen luo, Hän tyydyttää sydämesi.

Mistä janossa sitten oikein on kysymys? Jano on puutteen ja tarpeen tuntoa, tyhjyyden tuntoa. Kysymys on sellaisen puutteesta, jota ilman ei voi elää. Jeesus ei kysy kuinka suuri on janosi. Hän kutsuu luokseen jokaisen, jolla on jano!

Tulkoon minun luokseni ja juokoon - janon sammuttamisen suunta

Jeesus antaa elävää vettä, Pyhän Hengen, joka sammuttaa hengellisen janon. Hän kehottaa meitä kääntymään itsensä puoleen. "Tule minun - Henkilön - luokseni!" Jeesus on henkilö, Hän itse on lähde. Hän on se sama Henkilö, joka ristiinnaulittiin Sinun tähtesi, kuoli, haudattiin, nousi haudasta ylös ja astui taivaaseen. Hän rukoilee puolestasi Isää ja Hän antaa Pyhän Hengen.

Tämän Jeesuksen luo meitä kutsutaan. Meitä ei kutsuta jonkun ihmisen, pastorin, kirkon, opin, tunteiden, kokemusten tms luo. Meitä kutsutaan Jeesuksen luo. Hän rakastaa Sinua suunnattomasti, on kärsinyt Sinun puolestasi hirvittävät tuskat ja haluaa antaa Sinulle parasta. Hän haluaa täyttää Sinut hyvyydellään. Mikä ikinä onkin hengellinen janosi, Hän voi sen sammuttaa.

Jeesus täyttää tarpeemme ylenpalttisesti. Hänen täyteytensä on kuin meri. Juo meri tyhjäksi! Hänen tarjouksensa on monipuolinen. Hän kykenee tyydyttämään millaisen janon

tahansa. Hän antaa rauhattomille rauhaa, unettomille lepoa, syyllisille anteeksiantoa, saastaisille puhtautta, kasvua ikävöiville lisääntyvää elämää, voimattomalle voimaa, aralle rohkeutta, kärsimättömälle kärsivällisyyttä. Hänen käyttöönsä ikävöivästä Hän tekee aseensa.

Tule Jeesuksen luokse sellaisena kuin olet. Älä tuo mitään mukanas, sillä rikkaat Hän lähettää tyhjinä pois. Herra ei ole kaukana, vain askeleen päässä sinusta. Pane luottamuksesi Häneen ja olet Hänen luonaan. Jeesuksen luo tulo ei ole voiman käyttöä, vaan voiman käytöstä luopumista. Anna itsesi Jeesukselle, anna Hänen olla kaikkiesi ja olet Jeesuksen luona.

Juo

Vastasyntynyt vauvakin osaa juoda, sillä se on sen vastaanottamista, mitä äidin rinnoista tulee. Avaa sydämesi ja Jeesus täyttää sen. Ota vastaan oma Jeesuksesi, Vapahtajasi.

Kuka saa tulla?

Jeesuksen luo tulemisessa ei ole merkitystä sillä, mitä olet aiemmin elämässäsi tehnyt. Syntisi saat kaikki tuoda Jeesukselle ja Hän antaa ne anteeksi ja pyyhkii ne pois.

Asiaan ei vaikuta myöskään se, mistä tähän asti olet apua elämääsi etsinyt. Jos olet lain tiellä väsynyt, harhojen ja uususkonnollisuuden keskellä petetty, saat silti tulla. Jeesus ei Sinua petä.

Mitkään puutteesi eivät myöskään ole este. Jeesus täyttää Sinut. Jos sanot, että et ole tarpeeksi janoinen, niin tule kuitenkin. Tule ja juo, niin tulet entistä janoisemmaksi ja Jeesus tyydyttää janosi.

Muista, että kukaan toinen ihminen ei voi estää Sinua tulemasta Jeesuksen luo. Saatanana, paha omatunto eikä mikään muukaan kykene estämään, kun Jeesus sanoo: "Tule minun luokseni!" Jeesus ei mitään niin paljon halua, ikävöi ja odota, kuin sitä, että Sinä käyt Hänen luokseen.

Jeesus antaa Pyhän Hengen

Pyhä Henki tulee meihin ja kirkastaa meille Jeesusta. Hän antaa meille uskon ja uuden sydämen, uuden voiman. Pyhän Hengen työ on sisäistä työtä ja siksi sydämestä alkaa myös vuotaa elävää vettä. Niin kuin siunaava aurinkokaan ei pidä meteliä noustessaan aamulla, samoin Pyhä Henki vaikuttaa elämää.

Hänen työnsä on runsasta, Jumala ei ole kitsas. Jos koet hengellisen elämän kitukasvuisuutta, käy Jeesuksen luo. Hän vie syvemmälle elämään. Pyhän Hengen elämä on spontaania, se pulppuaa. Siihen ei tarvita mitään pumppaamista, ei keinotekoista pinnistelyä tai ponnistelua. Pyhän Hengen virta on jatkuva, se juoksee aina. Käy rukoillen ja pyytäen Jeesuksen luo. Hän antaa mielellään Pyhän Hengensä elämän. Hän antaa ensikertalaiselle, mutta Hän jakaa yhä uudestaan Hänen luokseen tuleville samalla rikkauksellaan. Tule Jeesuksen luo!

Esimerkki janoisen miehen elämästä pastori Itoon kertomana

Vuoden 1987 jouluna kastettiin Kooji Fujita niminen noin 3-400 oppilaan alakoulun rehtori 58 vuoden iässä.

Kooji Fujitan kristitty isä, Takeo Fujita, oli kuollut kolme vuotta aikaisemmin 83 vuoden iässä. Isä oli ollut erittäin innokas ja palava kristitty ja palvellut monella tavalla seurakunnassa. Isä oli liikuntavammainen ja oli elänyt valtion maksamalla vammaiseläkkeellä. Hän oli asunut poikansa

Koojin ja Koojin vaimon kanssa yhdessä. Häneltä oli kirkkoon tuloon kestänyt noin viisitoista minuuttia vammaisuuden vuoksi. Siitä huolimatta hän oli osallistunut uskollisesti joka sunnuntain aamu ja iltajumalanpalveluksiin ja keskiviikon raamattupiireihin sekä viisi kertaa viikossa klo 5.30 pidettäviin aamurukoukokouksiin. Hän oli syventynyt sanaan ja elänyt rukouksessa.

Hän oli ollut varsin vähäpuheinen vaari. Kokousten päätyttyä muiden jo lähdettyä koteihinsa hän oli aina jäänyt viimeiseksi liikuntavammansa vuoksi. Sitten hän oli lukemattomia kertoja pyytänyt minulta esirukousta poikansa Koojin puolesta, joka oli alakoulun opettaja. Sitten vähän myöhemmin Kooji oli saanut siirron keskikoulun opettajaksi.

Japanissa opettajat saavat hyvää palkkaa ja heitä yleensä arvostetaan yhteiskunnassa. Siksi olin kysynyt, mitä Takeo halusi minun rukoilevan poikansa puolesta. Hän oli vastannut:

”Pastori, pojallani on kyllä hyvä työ, mutta hän pitää aivan liikaa riisiviinasta. Lähes joka päivä illansuusta ilta myöhään asti hän viettää riisiviinaa juoden siirtyen aina yhdestä kapakasta toiseen yömyöhään asti. Siihen menee hirveästi rahaa. Sen lisäksi hän viettää aikaa myös opettajatoveriensä ja muiden ystäviensä kanssa iltoja yömyöhään asti pelaten uhkapelejä. Viinaan menee rahaa, mutta uhkapeleissä menee sitä vielä enemmän. Työnsä puolesta hänen tulisi olla esimerkki koululaisille, mutta yksityiselämässään hän on viinan ja pelien orja. Hänen elämäntapansa on sekä Jumalan edessä että vanhempien ja lasten edessä häpeällistä. Pyytäisin, että pastori rukoilisi, että poikani oppisi tuntemaan Jeesuksen ja pelastuisi ja että hänestä voisi tulla oikeanlainen kasvattaja.”

Takeo Fujitalla oli ollut isän sydän omaa poikaansa kohtaan. Niin sitten joka kerta kokousten päätyttyä olimme rukoilleet yhdessä Koojin pelastumista. Lisäksi olin käynyt myös heillä kotona ja aina silloinkin rukoillut yhdessä isän kanssa. Rukoiltuamme kolme vuotta mitään muutosta pojas- sa ei ollut tapahtunut. Viidentenä vuonna tilanne oli ollut sama. Kymmenen vuoden paikkeilla tilanne oli jopa muodostunut huonommaksi ja viinan juonti vain lisääntynyt. Rukousta jatkui viisitoista, sitten kaksikymmentä vuotta, mutta muutosta ei ollut tapahtunut.

Jumala kuulee rukoukset ja vastaa niihin. Mutta kahdenkymmenen vuoden rukouksen jälkeenkään vastausta ei vielä ollut tullut. Jokainen elävä kristitty tajuaa kuinka tärkeää rukous on uskovalle. Mutta kun rukoilemalla rukoilee eikä sittenkään saa vastausta, heikkouttamme ajattelemme helposti, että Herra ei kuule meidän rukouksiamme.

Näin siis oli 20 vuotta rukoiltu, Kooji Fujita oli koulumaailmassa edennyt urallaan, mutta viina- ja peliriippuvuus olivat rukouksista huolimatta pahentuneet. Mutta isä Takeon suusta ei ollut kuulunut valituksia vaan hän oli jatkanut uskollisesti rukoilemista. Luukkaan evankeliumin 18. luvun alun vertauksella, jossa Jeesus opettaa kärsivällistä rukousta. Vaikka vastausta ei vielä näkyisi, meidän tulee silti rukoilla edelleen. Niin hän oli rukoillut 25 vuotta eikä vastausta ollut tullut. Siitä edelleen hän oli jatkanut kolme vuotta rukousta. Siinä vaiheessa Kooji oli edennyt jo keskikoulun vararehtoriksi asti. 28 vuoden rukouksen jälkeen Takeo sairastui syöpään ja muutaman kuu- kauden kuluttua sai kutsun Herran luo. Hautajaiset pidimme Kamojiman kirkossa. Koska Kooji ja hänen vaimonsakin olivat opettajia, kirkkoon kokoontui runsaasti eri koulujen opettajia ja koulu- hallinnon ihmisiä.

Hautajaisissa vallitsi voimakas Pyhän Hengen läsnäolo. Oli kuin olisimme olleet evankelioimis- kokouksessa. Takeo Fujitan syvä halu siitä, että hänen hautajaisissaan saisi kaikua kirkas evan- geliumin sana, toteutui.

Hautajaisten jälkeisenä päivänä Kooji Fujita saapui kotiimme tervehdyskäynnille. Hän kiitti arvokkaista hautajaisista ja kertoi, että hän ei ollut koskaan aikaisemmin osallistunut kristillisiin hautajaisiin, ja ne olivat tehneet häneen syvän vaikutuksen. Hän sanoi ymmärtäneensä myös sen, että hänen isänsä oli varmasti päässyt taivaaseen. Kiitin tästä kohteliaasta tervehdyksestä.

Mutta sen jälkeen Kooji jatkoi:

”Minäkin haluaisin tästä lähtien alkaa käydä kirkossa. Käyköhän se päinsä?”

Vastasin:

”Iloitsen siitä. Tiedän kuinka syvästi isäsi olisi halunnut sitä, että olisitte voineet yhdessä käydä kirkossa. Hän iloitsee suuresti taivaassa päätöksestäsi, joten tule kirkkoon ujostelematta.”

Sitten hän palasi kotiinsa. Katsellessani hänen peräänsä, mietin, mahtoiko hän olla tosissaan vai oliko kysymys vain kohteliaisuudesta. Mutta parin kolmen päivän kuluttua sunnuntaina hän todellakin saapui jumalanpalvelukseen. Seuraavana sunnuntaina hän osallistui myös iltakirkkoon ja keskiviikon raamattupiiriin. Jonkin ajan kuluttua hän alkoi käydä myös aamurukouskokouksissa niin kuin hänen isänsäkin.

Tuossa vaiheessa hänet oli juuri nimitetty alakoulun rehtoriksi. Hän kävi näin uskollisesti kirkossa noin kolme vuotta. Sitten eräänä lokakuun päivänä hän tuli käymään luonani.

”Pastori, olisiko minun mahdollista saada ensi jouluna kaste ja tulla tämän seurakunnan jäseneksi, sillä haluaisin vaeltaa isäni uskon jälkiä.”

Hänen pyyntönsä kosketti minua syvästi. Mutta minun piti vielä varmistaa yksi asia:

”Isäsi oli syvästi huolissaan sinun viinan käytöstäsi ja uhkapelien harrastamisestasi. Miten niiden laita on nyt?”

”Pastori, yli puoleen vuoteen en ole enää tarvinnut juoda viinaa. Noita typeriä pelejäkään en enää harrasta.”

”Sinut on siis Herra vapauttanut niistä.”

”Monia kertoja kyllä yritin aikaisemminkin, mutta omassa voimassa en millään päässyt irti viinasta ja pelihimosta. Päin vastoin juutuin entistä syvemmin niihin. Mutta alettuani käydä kirkon eri tilaisuuksissa, lukemalla Raamattua ja rukoilemalla, ilman mitään erityistä yrittämistä aivan itsestään huomasin, etten enää tarvitse niitä. En osannut kuvitellakaan, että näin pian pääsisin vapaaksi elämään, jossa sydämen täyttää päivittäin ilo.”

Siihen vastasin:

”Herra on vastannut isäsi rukouksiin. Et arvaakaan, miten suuri on ilo isälläsi taivaan kirkkaudessa. Valmistaudumme jouluna pidettävään kasteeseesi.”

Niin sitten joulujumalanpalveluksen jälkeen Kooji Fujita kastettiin. Koin siinä syvästi, miten Herra kuulee ja vastaa rukouksiin. Meidän tulee pysyä kestävinä rukouksessa. Vaikka itsessämme olemme pieniä, niin Jeesuksen nimessä rukoiltu rukous saa paljon aikaan.

Kooji Fujitan pelastuminen oli suureksi todistukseksi koulumaailmassa, jossa on paljon opettajia ja lasten vanhempia, jotka kulkevat samoissa syövereissä kuin Koojikin oli kulkenut. Myös Koojin lapsuuden ystävät tietävät, että Kooji käy kirkossa, sillä hän todistaa rohkeasti siitä, miten Herra hänet pelasti ja vapautti.

Niin sitten 61 -vuotiaana Kooji pääsi eläkkeelle. Monelle eläkkeelle jääneelle ongelma on miten viettäisi eläkepäivänsä. Jotkut Koojin ystävät ovat ihmetelleet, eikö hänellä ole huolia, kun hän on aina iloinen, vaikka on jo joutunut eläkkeelle. Kun he kysyvät hänen salaisuuttaan, hän kertoo, miten hänestä vanhalla iällä on tullut seurakunnan jäsen. Kirkossa Jumala ruokkiin hänen sieluaan sanallaan ja rukouksessa hän saa kokea yhteyttä Jumalan kanssa. Näin vanhuudessakaan ei tarvitse olla yksin, vaan saa vaeltaa yhdessä Jumalan kanssa.

Entä Sinä?

Herra kutsuu Sinua tänään luokseen juomaan elävän veden lähteestä. Herra haluaa tyydyttää Sinun janosi.